

[Finansministeren.]

servative Folkeparti; det havde jeg heller ikke ventet, dette Parti er jo konsekvent i saa Henseende, naar det gælder om at værne de store Indtægter og de store Formuer. Derimod beklager jeg, at det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby meldte sig som Modstander af Forslaget, idet han vil anføre, at denne midlertidige Skattelov, hvorefter man kan forhøje visse Arveafgifter med 50 pCt., kan bevirke, at Folk, der faar en stor Arv, ikke kan modtage den. Det kan jeg nu ikke forstaa, for den højeste Procentsats er jo 32, og 50 pCt. Tillæg giver 48; saa bliver der 52 pCt. tilbage, det er dog altid noget, selv om der saa maaske skal betales lidt derudover.

Jeg forstaaer ikke det ærede Medlems Argumentation, at vi ikke skulde have Brug for disse Penge, fordi Tillægsbevillingsloven viser et Overskud paa 17 Mill. Kr., for det gælder jo det Aar, vi er inde i. Det kommende Aar, 1937—38, vil kræve meget store Udgifter, det har vi hørt bl. a. af det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Det gælder da om at faa Pengene ind, og det søger vi bl. a. paa denne Maade. Men det er ikke den egentlige Aarsag til, at Forslaget er fremkommet. Den egentlige Aarsag er den, at da der er nedsat en Skattelovskommission, som skal tage samtlige Skattespørgsmaal op til Drøftelse og Overvejelse, herunder ogsaa Arveskatten, saa mener Regeringen, det er rimeligt, at denne midlertidige Lov kommer til at virke indtil den 30. Juni 1938. Ikke fordi jeg mener, at disse Satser saa bør sættes ned, men der bør foretages visse Ændringer, saaledes at nogle af dem, der nu rammes af Loven, bliver fritaget.

I øvrigt maa jeg udtale min Beklagelse over, at Venstre ikke vil være med til denne Skat. Venstre kritiserer Gang paa Gang, at vi tager indirekte Afgifter, og finder, at det er forkasteligt. Her kommer vi med et Forslag, der gaar ud paa i det kommende Aar at sikre os 1½ Mill. Kr. mere, Penge, som tages fra Folk, som i al Almindelighed maa siges at være sluppet let til dem, naar det er en Arv, de faar, Penge, som de vel aldrig selv har udrettet noget for at faa. Er der saa noget urimeligt i, at man tager denne lille ekstra Afgift? Jeg vil meget henstille til Venstre, at de følger det gode Eksempel, som Venstre i Landstinget gav i Fjor, hvor man gik med til at forlænge Loven indtil 1. April i Aar. Jeg vil henstille, at Venstre nu indtager det mandige Standpunkt at sige: Vi fortsætter, til Skattelovskommissionen faar overvejet den-

ne Sag nærmere. Jeg skal anbefale Forslaget til velvillig Behandling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Gustav Pedersen: Jeg skal ikke fremprovokere en Diskussion om, hvor meget Staten har Brug for af Midler, men jeg vil gerne sige, at det forbavser ogsaa mig, at det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby er imod, at denne Lov prolongeres. Vi husker jo, ikke mindst fra Diskussion om de andre Kriseindtægtslove, at der var ikke noget Parti, der var stærkere i Kravet om at faa Lempelser baade her og der end Venstre, der var ikke noget andet Parti, der i den Grad gik ind for, at man, i saa vidt Maal det overhovedet kunde lade sig gøre, skulde undgaa den indirekte Beskatning. Netop derfor synes jeg, at i særlig Grad Venstre maa være interesseret i, at naar vi kommer dertil, at samtlige Skatter skal behandles under eet, der da er Midler til Stede til at gaa ind for Lempelser der, hvor baade det ærede Medlems Parti og mit Parti er enige om, at der saa vidt gørligt skal foretages Nedsættelser.

Jensen-Broby: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som ikke kunde lade være med at komme med den lille Giftighed, at vi laa paa Linie med de Konservative i dette Spørgsmaal, at det vilde maaske være godt, hvis Oppositionspartierne en Gang imellem kunde ligge paa Linie. Jeg kunde sige paa samme Maade til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at vi er glade for, at de Konservative i Valutaspørgsmaalet ligger paa Linie med os; havde de gjort det i 1934, havde vi staaet betydeligt bedre i Dag, end vi nu gør.

Finansministeren sagde, at det er i Aar, han har et Overskud paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven. Det er jo rigtigt, og det er vel ogsaa rigtigt, som Ministeren siger, at hvis ikke der skaffes særlige Indtægter til Veje, kan Budgettet for 1937—38 blive anspændt nok. Men jeg gaar ogsaa ud fra, at Ministeren til den Tid kommer til at skaffe særlige Skatter til Veje, hvis de Lovforslag skal gennemføres, som er forelagt af Regeringen her og i det andet høje Ting.

At man vil opretholde denne Lov for at kunne tage den med ind i Skattelovskommissionen — ja, det kan man jo sige. Man var ellers ikke saa bange for at fore-